

Arbejdsløshedsunderstøttelsen maa ikke udgøre mere end Halvdelen af Fagets Løn. I 1924 var det gennemsnitlige Beløb 4,41 Kr.; den samlede Understøttelse udgjorde 1,4 Mill. Kr. Understøttelsen maa højst ydes i 90 Dage.

Ved Siden af den ordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse er i Aarene efter Krigen anvendt mere ekstraordinære Midler mod Arbejdsløsheden.

I 1921—22 blev der af Kommunerne givet Understøttelse til ikke-forsikrede arbejdsløse. Senere kom »Nødsarbejder« til at spille en større Rolle. Der gaves her et Statstilskud paa 2 Kr. pr. Arbejdsdag, og Lønnen skulde ligge under den normale. Der er til disse Arbejder i 1921—25 medgaaet ialt 145 Mill. Kr. Endvidere er givet Støtte til Kursus for arbejdsløse.

I 1926 blev fremsat et Regeringsforslag om Indførelse af tvungen Arbejdsløshedsforsikring, som senere blev tilbagekaldt paa Grund af Regeringsskifte.

Tyskland. Der er i Tyskland i Krigs- og Efterkrigstiden indført en omfattende Forsorg for de arbejdsløse uden dertil knyttede Forsikringsbidrag. I 1924 indførte man som et Overgangsled til en egentlig Forsikring Bidragspligt for Arbejdsgivere og Arbejdere uden dog at gøre den enkeltes Ret til Understøttelse afhængig af hans Bidrag. Til Administrationen af Ydelserne har man anvendt den offentlige Arbejdsanvisning, medens Bidragene er bleven opkrævet af Sygeforsikringen sammen med dennes egne Bidrag. Der er ikke givet nogen egentlig Ret til Understøttelse, men Ydelserne er afhængige af Trang. For Tiden fra 8. November 1926 til 31. Marts 1927 er den daglige Maksimalunderstøttelse i de forskellige Omraader og Kommunegrupper sat til fra 1,28 til 2,20 R. M., hertil gives Tillæg for gifte fra 0,39—0,60 R. M. og andre Familietillæg fra 0,27—0,42 R. M.

I Stedet for at referere Enkelthederne i den gældende Ordning skal gengives nogle Hovedpunkter i et af Rigsarbejdsministeren den 16. December 1926 fremsat Forslag til en Arbejdsløshedsforsikring, som er tiltraadt af Rigsøkonomiraadet, og som bygger paa de under den nuværende Ordning indvundne Erfaringer og iøvrigt omfatter denne Ordning til en egentlig Forsikring.

Forsikringen skal ske i »Landesarbeitslosenkassen« — nogle og tyve lokale Kasser omfattende alle Erhverv og Fag.

Forvaltningen sker gennem Arbejdsanvisningens Kontorer i Samarbejde med Sygekasserne.

Forsikringspligten omfatter alle sygeforsikrede (d. v. s. Arbejdere, Tyende m. fl.) samt de, der har Forsikringspligt efter Loven om Funktionærforsikring, og Sømænd. Undtagne er bl. a. Landarbejdere, som har egen Ejendom over en vis Størrelse, Arbejdere ved Land- og Skovbrug, som har en skriftlig Kontrakt paa mindst 1 Aar eller paa ubestemt Tid og i sidste Tilfælde ikke uden vigtige Grunde kan opsiges med mindre end 3 Maaneders Varsel, Lærlinge med skriftlig mindst 2-aarig Lærekontrakt (Forsikringsfriheden ophører her 6 Maaneder før Kontraktens Ophør).

For arbejdsløse under 21 Aar og for arbejdsløse, der indenfor de sidste 12 Maaneder allerede har faaet Arbejdsløshedsunderstøttelse for 26 Uger, er Understøttelsen afhængig af en Arbejdsydelse, forsaavidt der findes Lejlighed hertil. Med Hensyn til dette Arbejdes Art gælder forskellige Betingelser.

Understøttelsen varer normalt indtil 26 Uger. Bestyrelsen for Rigsudligningskassen kan dog under særlig gunstige Konjunkturer nedsætte Varigheden til 13 Uger og under særlig ugunstige Konjunkturer forlænge den indtil 39 Uger.

I Tider med vedvarende særligt ugunstige Forhold paa Arbejdsmarkedet kan Rigsarbejdsministeren efter at have hørt Rigsarbejdsanvisningskontorets Forvaltningsraad med Rigsraadets Billigelse uden Hensyn til de nævnte Regler tillade Ydelse af Arbejdsløshedsunderstøttelse som Kriseunderstøttelse. Tilladelsen kan indskrænkes til bestemte Fag eller Egne. Understøttelsens Størrelse og dens Varighed kan begrænses. Krisehjælpen gives til forsikrede, som ikke har betalt de fornødne Præmier eller har opbrugt deres Understøttelse.

Arbejdsløshedsunderstøttelsen varierer ligesom Præmierne efter Lønklasser. Der oprettes foreløbig 7 Lønklasser med Ugeløn fra under 12 Mark op til Ugeløn over 42 Mark; der kan senere oprettes flere højere Lønklasser. Understøttelsen udgør i de laveste Lønklasser 45 pCt. af Lønnen (Klassens Enhedsløn) og i de højeste (nuværende Klasser) 35 pCt. (5,40 Mark i laveste, 14,70 Mark i højeste Klasse). Hertil gives 5 pCt. af Lønnen for hvert Familien medlem op til ialt højst 70—60 pCt. af Lønnen. (8,40 Mark i laveste, 25,2 i højeste Klasse).